Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen)

den 1 februari 2012 *

”Miljö — Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Nationell fördelningsplan för utsläppsrätter för Belgien för perioden 2008–2012 — Artikel 44 i förordning (EG) nr 2216/2004 — Rättelse i efterhand — Ny deltagare — Beslut att ålägga den centrala förvaltaren av gemenskapens oberoende transaktionsförteckning att rätta tabellen över den nationella fördelningsplanen”

I mål T-237/09,

Région wallonne (Belgien), företrädd av advokaterna J.-M. De Backer, A. Lepièce, I.-S. Brouhns och S. Engelen,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av E. White och O. Beynet, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 27 mars 2009 om en nationell fördelningsplan för utsläppsrätter som anmälts av Konungariket Belgien för perioden 2008–2012, med åläggande för den centrala förvaltaren att rätta tabellen över den belgiska nationella fördelningsplanen i gemenskapens oberoende transaktionsförteckning, meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Azizi (referent) samt domarna M.E. Martins Ribeiro och S. Frimodt Nielsen,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 20 september 2011,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/101/EG av den 27 oktober 2004 (EUT L 338, s. 18), har det enligt artikel 1 upprättats ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska gemenskapen (nedan kallat systemet för handel med utsläppsrätter), vilket syftar till att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av växthusgaser, i synnerhet koldioxid.

2 I detta syfte föreskrivs i direktiv 2003/87 väsentligen att utsläpp av växthusgaser från de verksamheter som räknas upp i bilaga I ska vara föremål för förhandstillstånd och för en fördelning av utsläppsrätter enligt nationella fördelningsplaner.

3 I artikel 9 i direktiv 2003/87 föreskrivs följande:

”1. Varje medlemsstat skall för var och en av de perioder som avses i artikel 11.1 och 11.2 upprätta en nationell plan över det sammanlagda antal utsläppsrätter som medlemsstaten avser att fördela för den perioden och hur den föreslår att fördela dem. Planen skall utgå från objektiva och öppna kriterier, däribland dem som anges i bilaga III, med vederbörlig hänsyn till allmänhetens synpunkter. …

…

3. Inom tre månader efter det att en nationell fördelningsplan anmälts av en medlemsstat i enlighet med punkt 1 får kommissionen avslå planen eller någon del av denna, på grundval av att den är oförenlig med de kriterier som anges i bilaga III eller med artikel 10. Medlemsstaten skall fatta beslut i enlighet med artikel 11.1 eller 11.2 endast om kommissionen godtagit de föreslagna ändringarna. Varje beslut om avslag från kommissionens sida skall åtföljas av en motivering.”

4 Artikel 11.2 i direktiv 2003/87 har följande lydelse:

”För den femårsperiod som börjar den 1 januari 2008 och för varje påföljande femårsperiod, skall varje medlemsstat besluta om det sammanlagda antal utsläppsrätter som medlemsstaten kommer att fördela för perioden och inleda processen för fördelningen av utsläppsrätterna till verksamhetsutövare för varje anläggning. Detta beslut skall fattas minst tolv månader innan den aktuella perioden börjar och grundas på den medlemsstatens nationella fördelningsplan som utarbetats i enlighet med artikel 9 och i överensstämmelse med artikel 10, med vederbörlig hänsyn till allmänhetens synpunkter.”

5 I artikel 38.1 och 38.2 i kommissionens förordning (EG) nr 2216/2004 av den 21 december 2004 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87 och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG (EUT L 386, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 916/2007 av den 31 juli 2007 (EUT L 200, s. 5), föreskrivs följande under rubriken ”Tabeller över den nationella fördelningsplanen för perioden 2005–2007”:

”1. Medlemsstaterna skall senast den 1 oktober 2004 anmäla sina tabeller över den nationella fördelningsplanen till kommissionen, vilka skall motsvara de beslut som har fattats i enlighet med artikel 11 i direktiv 2003/87/EG. Om tabellen grundas på en nationell fördelningsplan som har anmälts till kommissionen och inte har avslagits i enlighet med artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG eller för vilken kommissionen har godtagit föreslagna ändringar, skall kommissionen ålägga den centrala förvaltaren att föra in tabellen i gemenskapens oberoende transaktionsförteckning … .

2. Om en medlemsstat rättar något i den nationella fördelningsplanen skall rättelsen anmälas till kommissionen tillsammans med alla motsvarande rättelser i tabellen över den nationella fördelningsplanen. Om rättelsen i tabellen grundas på en nationell fördelningsplan som har anmälts till kommissionen och inte har avslagits i enlighet med artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG eller för vilken kommissionen har godtagit ändringar, och rättelsen är i överensstämmelse med metoder som anges i den nationella fördelningsplanen eller är en följd av bättre data, skall kommissionen ålägga den centrala förvaltaren att på motsvarande sätt rätta tabellen över den nationella fördelningsplanen … . I alla andra fall skall medlemsstaten anmäla rättelsen i den nationella fördelningsplanen till kommissionen, och om kommissionen inte avslår rättelsen i enlighet med artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG skall kommissionen ålägga den centrala förvaltaren att på motsvarande sätt rätta tabellen över den nationella fördelningsplanen … .”

6 I artikel 44.1 och 44.2 i förordning nr 2216/2004, i dess ändrade lydelse, föreskrivs följande, under rubriken ”Tabellen över den nationella fördelningsplanen för perioden 2008–2012 …”:

”1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2007 … anmäla sina tabeller över de nationella fördelningsplanerna till kommissionen, vilka skall motsvara de beslut som har fattats i enlighet med artikel 11 i direktiv 2003/87/EG. Om tabellen grundas på en nationell fördelningsplan som har anmälts till kommissionen och inte har avslagits i enlighet med artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG eller för vilken kommissionen har godtagit föreslagna ändringar, skall kommissionen ålägga den centrala förvaltaren att föra in tabellen i gemenskapens oberoende transaktionsförteckning … .

2. Om en medlemsstat rättar något i den nationella fördelningsplanen skall rättelsen anmälas till kommissionen tillsammans med alla motsvarande rättelser i tabellen över den nationella fördelningsplanen. Om rättelsen i tabellen grundas på en nationell fördelningsplan som har anmälts till kommissionen och inte har avslagits i enlighet med artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG eller för vilken kommissionen har godtagit ändringar och rättelsen är en följd av bättre data, skall kommissionen ålägga den centrala förvaltaren att på motsvarande sätt rätta tabellen över den nationella fördelningsplanen … .

Alla sådana rättelser som rör nya deltagare skall göras i enlighet med den process för automatiska ändringar av tabeller över nationella fördelningsplaner som anges i bilaga XIa till denna förordning.

Alla sådana rättelser som inte rör nya deltagare skall göras i enlighet med de initieringsförfaranden som anges i bilaga XIV till denna förordning.

I alla andra fall skall medlemsstaten anmäla rättelsen i den nationella fördelningsplanen till kommissionen, och om kommissionen inte avslår rättelsen i enlighet med artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG skall kommissionen ålägga den centrala förvaltaren att på motsvarande sätt rätta tabellen över den nationella fördelningsplanen … .”

Bakgrund till tvisten

7 Genom skrivelse av den 29 september 2006 anmälde Konungariket Belgien sin nationella fördelningsplan för perioden 2008–2012 till Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2003/87.

8 Den belgiska nationella fördelningsplanen (nedan kallad den belgiska planen) består av tre fördelningsplaner, för regionerna Flandern, Bryssel respektive Vallonien. Regioner är behöriga bland annat på miljöskyddsområdet. Den belgiska planen är resultatet av en samordning grundad på samarbetsavtal mellan de tre regionerna och den federala statsmakten.

9 I beslut av den 16 januari 2007 ”angående den nationella fördelningsplan som Konungariket Belgien anmält enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG” uppgav kommissionen sig inte ha några invändningar mot den belgiska planen, förutsatt att vissa ändringar gjordes.

10 Den 28 februari 2008 anmälde Konungariket Belgien en ändrad nationell fördelningsplan till kommissionen. De ändringar som gjorts däri rörde i synnerhet den vallonska delen av planen.

11 Genom skrivelse av den 18 april 2008, undertecknad av generaldirektören vid generaldirektoratet (GD) för miljö, underrättade kommissionen Konungariket Belgien om att vissa ändringar som gjorts i den belgiska planen rörande den vallonska delen inte kunde beaktas.

12 Genom skrivelse av den 27 juni 2008 anmälde Konungariket Belgien en ny ändrad nationell fördelningsplan till kommissionen.

13 På sidan 37 i den ändrade belgiska planen, under rubriken ”Upplysningar om förvaltningen av reserven av utsläppsrätter för nya deltagare”, anges bland annat följande:

”… Utsläppsrätter som ingår i rättsakten ’Emission Trading’ från regionen Vallonien är förbehållna nya deltagare. Dessa utsläppsrätter uppgår till 1 750 277 stycken per år.

…

Regionen [Vallonien] avser att utnyttja reservutsläppsrätterna för nya deltagare enligt följande:

Anläggningar som berörs av reserven: Det vallonska dekretet av den 10 november 2004 om att inrätta ett system för handel med utsläppsrätter … definierar nya deltagare på följande sätt:

’… En ny deltagare i systemet för handel med utsläppsrätter … avseende en given referensperiod är

a) varje inrättning som bedriver en eller flera verksamheter eller anläggningar som släpper ut specificerade växthusgaser, som inte är angiven i den regionala vallonska fördelningsplan som anmälts till kommissionen … och som har fått miljötillstånd för dessa specificerade växthusgasutsläpp efter nämnda anmälan till kommissionen, och

b) varje inrättning som bedriver en eller flera verksamheter eller anläggningar som släpper ut specificerade växthusgaser, som är angiven i den regionala vallonska fördelningsplan som anmälts till kommissionen … och som antingen har fått miljötillstånd för dessa specificerade växthusgasutsläpp till följd av en förändring av dess karaktär eller funktionssätt eller till följd av en utvidgning av inrättningen som avsevärt ökar de specifika växthusgasutsläpp i förhållande till dem som legat till grund för den ursprungliga fördelningen, efter anmälan till kommissionen, eller har genomgått en förändring eller utvidgning registrerad av den som driver verksamheten … som avsevärt ökar de specifika växthusgasutsläpp i förhållande till dem som legat till grund för den ursprungliga fördelningen, efter anmälan till kommissionen.’”

14 På sidan 38 i den ändrade belgiska planen anges bland annat att regionen Vallonien kommer att fördela utsläppsrätterna i reserven ”enligt principen ’först till kvarn’ upp till den totala mängden i reserven för perioden 2008–2012”.

15 På sidorna 51 och 52 i den ändrade belgiska planen återfinns bilagorna Va, Vb och Vc.

16 Bilaga Va, som har rubriken ”Nya deltagare som redan beaktats i den nationella fördelningsplanen” och ”Nya deltagare som ska få tilldelning från år 2008”, innehåller en tabell med en förteckning över inrättningar. Bland dessa ingår, som nummer 11, ”Arcelor-Mittal masugn 6”. I en fotnot preciseras att

denna inrättning och en annan inrättning som anges i tabellen ”kommer att få tilldelning allteftersom reserven fylls på”. För inrättningen ”Arcelor Mittal masugn 6” stadgar tabellen för perioden 2008–2012 sammanlagt 12 949 538 utsläppsrätter. Tabellen innehåller vidare en uppdelning år för år av antalet utsläppsrätter avsedda för denna inrättning under den angivna perioden. I den andra kolumnen i tabellen, avseende år 2008, anges antalet utsläppsrätter för inrättningen ”Arcelor Mittal masugn 6” till 700 000. I tredje till sjätte kolumnerna, avseende åren 2009–2012, är motsvarande antal 1 000 000 för år 2009 och 3 749 846 för vart och ett av åren 2010–2012.

17 Bilaga Vb innehåller en förteckning över inrättningar under rubriken ”Nya deltagare som erhållit miljötillstånd men som ännu inte påbörjat sin verksamhet (Uppskattning)”.

18 Bilaga Vc innehåller en förteckning över inrättningar under rubriken ”Nya deltagare som ännu inte erhållit miljötillstånd och som ännu inte påbörjat sin verksamhet (Uppskattning)”.

19 Slutligen innehåller bilaga VI till den belgiska planen, med rubriken ”Årlig genomsnittstilldelning till existerande företag och till nya inrättningar (eller vid ökning av produktionen) som redan inkluderats i fördelningen för perioden 2008–2012 (Fördelningstabell)”, en tabell över tilldelningen till olika inrättningar. Bland de inrättningar som räknas upp där nämns, som inrättning nummer 11, ”Arcelor – Cockerill Sambre_HF6_Seraing”, som i de respektive fälten för åren 2008–2012 betecknas som ”[n]y deltagare”, dock utan någon som helst angivelse av antalet utsläppsrätter den ska tilldelas.

20 Genom skrivelse av den 30 juni 2008, undertecknad av generaldirektören för GD miljö, underrättade kommissionen Konungariket Belgien om att den inte hade några invändningar mot den nya, ändrade belgiska planen.

21 Genom skrivelse av den 30 juli 2008 anmälde Konungariket Belgien sitt fördelningsbeslut till kommissionen, enligt artikel 11.2 i direktiv 2003/87, samt sin tabell över den nationella fördelningsplanen, enligt artikel 44.1 i förordning nr 2216/2004, för fördelningsperioden 2008–2012.

22 Genom artikel 1 i beslutet av den 10 oktober 2008, ålade kommissionen den centrala förvaltaren att föra in den belgiska nationella fördelningstabellen i gemenskapens oberoende transaktionsförteckning. I skäl 2 i nämnda beslut anges att ”kommissionen anser att den anmälda tabellen [över den belgiska planen] svarar mot fördelningsbeslutet och grundar sig på den nationella fördelningsplan som Konungariket Belgien anmält, i dess ändrade lydelse, och som kommissionen inte invänt mot …”. Enligt artikel 2 i beslutet av den 10 oktober 2008 återfinns tabellen över den belgiska planen i bilagan till detta beslut.

23 Genom skrivelse av den 18 februari 2009 anmälde Konungariket Belgien en ändrad tabell över den belgiska planen till kommissionen med rättelser införda. I denna tabell, som återfinns i bilagan till skrivelsen och som har rubriken ”Rättelser till den belgiska planen åren 2008–2012” och ”Rättelser av fördelningen”, hänvisas till en anläggning tillhörande ”Arcelor-Mittal” med nummer 116, benämnd ”Arcelor-Cockerill Sambre_HF6_Seraing”, belägen i Seraing (nedan kallad anläggning nr 116). Denna anläggning skulle tilldelas 700 000 utsläppsrätter för år 2008 men inga alls (tomma fält) för åren 2009–2012. Det sammanlagda antalet utsläppsrätter till denna anläggning för hela fördelningsperioden 2008–2012 anges i den sista kolumnen i tabellen och uppgår således till 700 000 stycken.

24 Genom artikel 1 i beslutet av den 27 mars 2009 (nedan kallat det angripna beslutet), som antogs bland annat med stöd av artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004, ålade kommissionen den centrala förvaltaren att rätta tabellen över den belgiska planen i gemenskapens oberoende transaktionsförteckning.

25 Enligt artikel 2 i det angripna beslutet redovisas de rättelser som gjorts i tabellen över den belgiska planen i bilagan till detta beslut. Denna bilaga innehåller ingen rättelse avseende anläggning nr 116.

26 I skäl 3 i det angripna beslutet anges följande:

”Kommissionen anser att de anmälda rättelserna angående anläggning nr 116 … inte kan beaktas, eftersom de inte följer metoden i den belgiska [planen] … .”

27 Enligt skäl 4 i nämnda beslut anser kommissionen att återstoden av de anmälda rättelserna överensstämmer med den belgiska planen.

Förfarandet och parternas yrkanden

28 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 juni 2009 väckte sökanden, Région wallonne (regionen Vallonien), förevarande talan.

29 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli samma dag, begärde sökanden skyndsam handläggning av målet enligt förfarandet i artikel 76a i förstainstansrättens rättegångsregler.

30 Genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 9 juli 2009 återkallade sökanden sin begäran om skyndsam handläggning.

31 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån kommissionen avslår rättelsen av tabellen över den belgiska planen angående tilldelningen av utsläppsrätter till anläggning nr 116 för fördelningsperioden 2008–2012, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

32 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

33 Tribunalen har, som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, anmodat parterna att lägga fram vissa handlingar och skriftligen besvara vissa frågor. Parterna har efterkommit dessa åtgärder för processledning inom föreskrivna frister.

34 Eftersom en ledamot på avdelningen var förhindrad att delta i rätten, utsåg tribunalens ordförande, med stöd av artikel 32.3 i rättegångsreglerna, en annan domare för att göra rättens sammansättning fullständig.

35 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (första avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet.

36 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 20 september 2011.

Rättslig bedömning

Sammanfattning av ogiltighetsgrunderna

37 Till stöd för sin talan om delvis ogiltigförklaring av det angripna beslutet har sökanden anfört fyra grunder.

38 Den första grunden avser åsidosättande av artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004. Denna grund består av två delgrunder, avseende felaktig rättstillämpning respektive uppenbart oriktig bedömning.

39 Som andra grund har gjorts gällande att kommissionen åsidosatt motiveringsskyldigheten i den mening som avses i artikel 253 EG.

40 Den tredje grunden avser åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.

41 I den fjärde grunden har anförts att en ”princip om gemenskapslojalitet och god förvaltningssed” har åsidosatts.

Frågan huruvida sökandens grunder har rättslig verkan

42 Kommissionen har i första hand hävdat att sökandens ogiltighetsgrunder saknar rättslig verkan.

43 Enligt kommissionen ska medlemsstaten, enligt artikel 44.2 fjärde stycket i förordning nr 2216/2004, göra en ny anmälan för varje ändring av den nationella fördelningsplanen som inte överensstämmer med kriterierna i artikel 44.2 första stycket i denna förordning. Anmälan ska följa förfarandet i artikel 9.3 i direktiv 2003/87, och förfarandet för registrering av rättelser i tabellen över den nationella fördelningsplanen kan inte ersätta detta anmälningsförfarande och ge kommissionen behörighet att registrera rättelser som fordrar en ändring av den nationella fördelningsplanen i sig. I förevarande fall har Konungariket Belgien endast begärt registrering av vissa rättelser i tabellen över den nationella fördelningsplanen, däribland den angående anläggning nr 116, vilket dock hade krävt en ändring av den belgiska planen i sig, eftersom den inte grundar sig på de metoder som föreskrivs i nämnda plan. Kommissionen uttalade sig följaktligen inte i det angripna beslutet om rättelsen avseende anläggning nr 116. Det var endast tilläggsvis som den begärda rättelsen angavs i det angripna beslutet, och detta i skäl 3, inte i artikeldelen. Att det nämnts att rättelsen avseende anläggning nr 116 inte registrerats påverkar således inte det angripna beslutets innehåll i sak eller dess karaktär eller gör det till ett tyst avslagsbeslut på denna punkt, vilket sökanden har anfört.

44 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Kommissionen kan inte vinna framgång med påståendet att det angripna beslutet inte har några bindande rättsverkningar för sökanden som går denne emot.

45 Såsom framgår av fast rättspraxis är det visserligen enbart artikeldelen i ett beslut som medför rättsverkningar och som följaktligen kan gå någon emot, oavsett på vilka skäl detta beslut grundas. Vad däremot avser bedömningarna i skälen i ett beslut, kan de inte som sådana bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. Unionsdomstolen kan inte pröva dessa bedömningars lagenlighet, såvida de inte såsom skäl i en rättsakt som går någon emot utgör ett nödvändigt stöd för artikeldelen i beslutet (se, för ett liknande resonemang, domstolens beslut av den 28 januari 2004 i mål C-164/02, Nederländerna mot kommissionen, REG 2004, s. I-1177, punkt 21, och förstainstansrättens beslut av den 30 april 2007 i mål T-387/04, EnBW Energie Baden-Württemberg mot kommissionen, REG 2007, s. II-1195, punkt 127). I detta fall framgår det dock av artikel 2, av bilagan och av skäl 3 i det angripna beslutet att det – trots att artikeldelen i det angripna beslutet inte uttryckligen avslår den begärda rättelsen avseende anläggning nr 116 på grund av att den inte kan beaktas – just är till följd av detta motiv, anfört i nämnda skäl 3, som rättelsen inte inkluderats i bilagan till de rättelser som den centrala förvaltaren enligt artikel 1 i nämnda beslut ålagts att föra in i tabellen över den belgiska planen.

46 Även om det antas, såsom kommissionen har gjort gällande, att Konungariket Belgien i förevarande fall borde ha följt förfarandet för anmälan av den ändrade nationella fördelningsplanen enligt artikel 9.3 i direktiv 2003/87 och att kommissionen inte varit behörig att pröva och avslå begäran om rättelse

avseende anläggning nr 116 med stöd av artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004, framgår det ändå i sak av det angripna beslutet, mot bakgrund av de centrala skälen i beslutet, att kommissionen uttryckligen tagit ställning till denna begäran och avslagit den på grund av att den inte kan beaktas.

47 Varken kommissionens argument att den inte uttalat sig om rättelsen i fråga, eller argumentet att skäl 3 i det angripna beslutet inte påverkar artikeldelen, föranleder tribunalen att göra någon annan bedömning. Detta har kommissionen för övrigt också medgett vid förhandlingen. Genom att precisera räckvidden av såväl artikel 2 som bilagan till det angripna beslutet (som inte innehåller den begärda rättelsen avseende anläggning nr 116) ger skäl 3 tillräckligt stöd – i den mening som avses i ovan i punkt 45 nämnda rättspraxis – inte bara för artikel 2 utan även för artikel 1 i det angripna beslutet. Dessa bestämmelser avgör gemensamt räckvidden av åläggandet för den centrala förvaltaren att föra in en rättelse och ska tolkas mot bakgrund av nämnda skäl.

48 Av detta följer att de ogiltighetsgrunder som åberopats till stöd för talan har rättslig verkan. Kommissionens argument på denna punkt kan följaktligen inte godtas.

Grunden om åsidosättande av artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004

49 Inom ramen för den första delen av förevarande grund, angående felaktig rättstillämpning, har sökanden hävdat att kommissionen inte hade rätt att anta det angripna beslutet, i den mån beslutet avslog den begärda rättelsen angående anläggning nr 116, eller att grunda beslutet på artikel 44.2 andra meningen i förordning nr 2216/2004, vars räckvidd felbedömts av kommissionen. Till skillnad från artikel 38.2 andra meningen i samma förordning, som är tillämplig på fördelningsperioden 2005–2007, avser denna bestämmelse inte avslaget på en rättelse av tabellen över den nationella fördelningsplanen av det skäl som kommissionen åberopat, det vill säga att rättelsen påstås inte stämma överens med de metoder som anges i planen.

50 Inom ramen för den andra delgrunden, om en uppenbart oriktig bedömning, har sökanden påpekat att artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004 skiljer mellan två typer av rättelser som medlemsstaterna kan göra i tabellen över den nationella fördelningsplanen, nämligen dels (i första stycket) rättelser som grundar sig på bestämmelser i en nationell fördelningsplan som inte har avslagits av kommissionen och är en följd av bättre data, dels (i fjärde stycket) sådana rättelser som innebär en ändring av den nationella fördelningsplanen och därmed kräver en prövning enligt artikel 9.3 i direktiv 2003/87. Enligt sökanden grundar sig den begärda rättelsen angående anläggning nr 116 på den belgiska planen och den planen behöver inte ändras enligt den andra metoden för rättelse enligt artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004. Sökanden har uppgett att det tydligt framgår av bilaga Va till den belgiska planen att tilldelningen av utsläppsrätter till anläggning nr 116 ska ske ”allteftersom reserven fylls på”, vilket möjliggör en gradvis fördelning av utsläppsrätter, med hänsyn tagen till budgetrestriktioner och läget för reserven, med beaktande av bland annat om några av de existerande anläggningarna stängs och av ett effektivt genomförande av tillkännagivna industriprojekt.

51 Kommissionen har i andra hand hävdat att talan inte kan bifallas på denna ogiltighetsgrund.

52 Vad gäller den första delgrunden har kommissionen anfört att tabellen över den nationella fördelningsplanen endast kan anses grunda sig på den nationella fördelningsplanen om den bygger på de fördelningsmekanismer som föreskrivs i nämnda plan och inte på andra metoder som inte föreskrivs däri. Enligt artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004 ska två villkor vara uppfyllda, nämligen att den begärda rättelsen ska grunda sig på den nationella fördelningsplanen och att den är en följd av bättre data, vilket inte är fallet här. Enligt kommissionen ska skälet till att registrering inte skedde – nämligen att den omtvistade rättelsen inte grundade sig på den belgiska planen – anses inbegripa skälet rörande bristande överensstämmelse med de metoder som föreskrivs i den nationella fördelningsplanen. Kommissionen kunde således motivera det angripna beslutet och den uteblivna registreringen av den omtvistade rättelsen med att denna rättelse var oförenlig med de metoder som förskrivs i den belgiska planen.

53 Vad gäller den andra delgrunden har kommissionen framhållit att den begärda fördelningen av utsläppsrätter till förmån för anläggning nr 116 strider mot de metoder som föreskrivs i den belgiska planen, där det anges att tilldelningen av utsläppsrätter för samtliga nya deltagare ska beslutas för hela tiden fram till slutet av perioden 2008–2012. Enligt denna nationella fördelningsplan skulle anläggning nr 116 dessutom inte få tillgång till reserven, utan endast tilldelas utsläppsrätter ”allteftersom reserven fylls på”. Denna fördelningsmetod kan dock inte tolkas så, att den ger behörig myndighet möjlighet att för varje år skönsmässigt avgöra hur många utsläppsrätter den väljer att tilldela den berörda anläggningen. Tvärtom ska samtliga de fördelningsmetoder som föreskrivs i den belgiska planen tolkas konsekvent och ”som att behörig myndighet åläggs att för hela perioden 2008–2012 tilldela [anläggning nr 116] utsläppsrätter vars sammanlagda och årliga antal kan vara lägre än de kvantiteter som anges i bilaga Va till den belgiska planen, utifrån läget för reserven”.

54 Kommissionen anser att denna bedömning är förenlig med andan i direktiv 2003/87, särskilt artikel 9.1, enligt vilken den nationella fördelningsplanen ska beakta kriterierna i bilaga III, särskilt kriterierna nr 5 och 6 om principen om icke-diskriminering mellan företag och skyldigheten att säkerställa tillträde till systemet för handel med utsläppsrätter för nya deltagare. Argumentet om differentiering mellan ”första klassens” nya deltagare, som skulle vara de enda som omfattades av bestämmelserna i avsnitt 5 i den belgiska planen, och ”andra klassens” deltagare, som skulle omfattas av en kompletterande fördelningsregel, nämligen tilldelning ”allteftersom reserven fylls på”, kan inte vinna framgång. De allmänna bestämmelserna i detta avsnitt ska nämligen tillämpas på alla nya deltagare, även ”andra klassens” deltagare. Enligt kommissionen ska ”andra klassens” nya deltagare, för det fall att reserven inte räcker till utsläppsrätter till dessa och reserven inte fylls på igen, inte få några utsläppsrätter, detta enligt principen ”först till kvarn”. Kommissionen har av detta dragit slutsatsen att enligt regeln om fördelning av utsläppsrätterna för hela perioden 2008–2012 ska en ”andra klassens” ny deltagare, såsom anläggning nr 116, tilldelas utsläppsrätter för alla åren 2008–2012 och inte bara för ett eller två år. Antalet utsläppsrätter som ska fördelas måste således bestämmas i förväg för hela perioden – inte årsvis efter en skönsmässig bedömning – till det existerande antalet utsläppsrätter i den återpåfyllda reserven, i enlighet med regeln om förbud mot att använda reserven till att i efterhand justera den ursprungliga tilldelningen till de berörda anläggningarna. I detta fall var således endast 700 000 utsläppsrätter tillgängliga för anläggning nr 116 för hela den nämnda perioden.

55 Tribunalen erinrar om att artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004 föreskriver två kumulativa kriterier för att en rättelse ska kunna föras in i tabellen över den nationella fördelningsplanen utan att förfarandet enligt artikel 9.3 i direktiv 2003/87 för anmälan av en ändrad nationell fördelningsplan behöver användas. Denna rättelse ska dels grunda sig på den nationella fördelningsplan som anmälts till kommissionen och inte avslagits av denna, dels vara en följd av ”bättre data”. När dessa båda kriterier är uppfyllda är kommissionen enligt artikel 44.2 första stycket andra meningen *in fine* i förordning nr 2216/2004 skyldig att ålägga den centrala förvaltaren att rätta tabellen över den nationella fördelningsplanen.

56 Vad gäller det första av dessa kriterier måste det avgöras huruvida kommissionen har visat att den gjorde rätt då den i det angripna beslutet fann att den centrala förvaltaren inte skulle åläggas att föra in den begärda rättelsen angående anläggning nr 116 i tabellen över den belgiska planen. Som skäl för sitt beslut i denna del angav kommissionen att denna rättelse inte ”grundade sig på den nationella fördelningsplan som anmälts till kommissionen och inte avslagits av denna”.

57 Även om det angripna beslutet formellt sett grundar sig på artikel 44.2 förordning nr 2216/2004, konstaterar kommissionen i skäl 3 i beslutet emellertid endast att begäran om rättelse angående anläggning nr 116 inte kan beaktas, eftersom den inte är ”förenlig med metoden i den belgiska [planen]”. Den motiveringen motsvarar den i artikel 38.2 i samma förordning, som dock inte är tillämplig i det aktuella fallet, eftersom den avser den första fördelningsperioden, åren 2005–2007.

58 Även om man godtar kommissionens argument att det kriterium som den tillämpat i detta fall, det vill säga kriteriet om förenlighet med ”metoden i den nationella fördelningsplanen”, flyter samman med kriteriet att begäran om rättelse ska ”grunda sig på den nationella fördelningsplanen”, framgår det varken av det angripna beslutet eller av kommissionens ställningstaganden i förevarande förfarande varför den begärda rättelsen angående anläggning nr 116 inte grundar sig på den belgiska plan som anmälts till och inte avslagits av kommissionen, i den mening som avses i artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004.

59 Vidare innehåller bilaga Va till den belgiska planen, med rubriken ”Nya deltagare som redan beaktats i den nationella fördelningsplanen” och ”Nya deltagare som ska få tilldelning från år 2008”, en tabell som under nummer 11 nämner anläggningen ”Arcelor-Mittal masugn 6”. Parterna har samstämmigt angett, som svar på skriftliga frågor från tribunalen, att denna anläggning var densamma som omnämndes som ”Arcelor – Cockerill Sambre_HF6_Seraing”, dels under samma nummer i tabellen i bilaga VI till nämnda plan, dels under nummer 116 i begäran om den omtvistade rättelsen av tabellen över den belgiska plan som tillställdes kommissionen genom skrivelse från Konungariket Belgien av den 18 februari 2009 och som angav antalet utsläppsrätter för denna anläggning till 700 000 stycken såväl för år 2008 som för hela fördelningsperioden 2008–2012 (se ovan punkt 23).

60 Det är också ostridigt att tabellen i bilaga Va i den belgiska planen för perioden 2008–2012 anger det sammanlagda antalet utsläppsrätter för anläggningen ”Arcelor-Mittal masugn 6” till 12 949 538 stycken, med följande fördelning mellan åren: 700 000 stycken för år 2008, 1 000 000 stycken för år 2009 och 3 749 846 stycken för vart och ett av åren 2010–2012 (se ovan punkt 16). Denna fördelning nämns dock inte i tabellen i bilaga VI till den belgiska planen. Där anges i de fält som svarar mot åren 2008–2012 endast ”Ny deltagare” (se ovan punkt 19).

61 Kvantiteten 700 000 utsläppsrätter avsedda för anläggning nr 116 år 2008, som var föremålet för begäran om den omtvistade rättelsen av tabellen över den belgiska planen, svarar uppenbart exakt mot den kvantitet som anges för samma anläggning i tabellen i bilaga Va till den belgiska planen. Kommissionen har varken bestritt detta sammanträffande eller att den inte invänt mot innehållet i denna plan inom ramen för det kontrollförfarande som föreskrivs i artikel 9.3 i direktiv 2003/87.

62 Kommissionen har härvid endast framfört att dessa 700 000 utsläppsrätter ska betraktas som den maximala tillgängliga kvantiteten för anläggning nr 116 för hela fördelningsperioden 2008–2012 och inte bara för år 2008 (se ovan punkt 54 *in fine*). Den tolkningen får förvisso stöd av en läsning av den sista kolumnen i den ändrade tabellen över den belgiska nationella fördelningsplan som anmäldes av Konungariket Belgien den 18 februari 2009, som i likhet med den kvantitet som föreskrivs i den första kolumnen för år 2008 anger det sammanlagda antalet utsläppsrätter till 700 000 för hela perioden 2008–2012. Denna omständighet kan dock inte i sig stödja kommissionens huvudinvändning, nämligen att begäran om den omtvistade rättelsen inte grundade sig på den belgiska nationella fördelningsplan som anmälts och inte avslagits, i den mening som avses i artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004, utan bekräftar tvärtom att det totala antalet utsläppsrätter avsedda för anläggning nr 116, begärda för denna period i sin helhet, låg klart under den maximigräns för utsläppsrätterna som anges i tabell Va i den belgiska planen. Kommissionen kan därför inte i detta förfarande klandra Konungariket Belgien för att ha begärt rättelse i syfte att få till stånd en ändring av det antal utsläppsrätter som endast skulle vara tillgängligt för år 2008 och inte för de påföljande åren under den berörda fördelningsperioden.

63 Under dessa omständigheter finner tribunalen att kommissionen tillämpade artikel 44.2 i förordning nr 2216/2004 fel när den konstaterade att begäran om den omtvistade rättelsen angående anläggning nr 116 inte grundade sig på den belgiska plan som anmälts till och inte avslagits av kommissionen. Det finns följaktligen inte anledning att uttala sig om huruvida denna begäran avsåg ”bättre data”, en aspekt som kommissionen för övrigt inte yttrat sig över, vare sig i det angripna beslutet eller i sina inlagor i målet.

64 Kommissionen kan slutligen inte heller med framgång ifrågasätta denna bedömning genom att göra gällande att begäran om den omtvistade rättelsen ändå var oförenlig med den belgiska planen, på grund av dels att den inte svarade mot de metoder som föreskrivs i nämnda plan, dels – såsom kommissionen framför allt utvecklat vid förhandlingen – att det maximala antalet utsläppsrätter som ska tilldelas alla de nya deltagarna, i enlighet med de allmänna principer som styr hur systemet för handel med utsläppsrätter fungerar, ska bestämmas i förväg och för den aktuella fördelningsperioden i dess helhet.

65 Vad gäller det första argumentet ska det konstateras att, såsom kommissionen själv medgett, tabellen i bilaga Va till den belgiska planen innehåller en bestämmelse, som återfinns i en fotnot, där det preciseras att de anläggningar som räknas upp i tabellen ”kommer att få tilldelning allteftersom reserven fylls på”. Kommissionen har varken gjort någon invändning om detta under förfarandet enligt artikel 9.3 i direktiv 2003/87 för kontroll av den belgiska planen eller bestritt inför tribunalen att denna bestämmelse avsåg en särskild ”fördelningsmetod” för utsläppsrätter till förmån för ”andra klassens” nya deltagare (se ovan punkt 53). Enligt sökandens förklaringar, som inte i sig bestritts av kommissionen, ger denna bestämmelse de belgiska myndigheterna behörighet att tilldela de berörda anläggningarna utsläppsrätter upp till det årliga maximiantal som föreskrivs i nämnda tabell endast i den mån reserven är tillräckligt påfylld. I den mån begäran om rättelse angående anläggning nr 116 faktiskt grundar sig på denna fördelningsmetod, kan kommissionen inte göra gällande att den är oförenlig med den belgiska planen (se, bland annat, skäl 3 i det angripna beslutet). Kommissionens argument att denna fördelningsmetod inte kan tolkas så, att den ger behörig myndighet utrymme att varje år skönsmässigt bestämma hur många utsläppsrätter den ska tilldela den berörda anläggningen, saknar rättslig verkan. Begäran om den omtvistade rättelsen inskränker sig nämligen just till att begära att samma kvantitet utsläppsrätter avsedda för anläggning nr 116 år 2008 som den som anges i tabellen över bilaga Va till den belgiska planen, samt en kvantitet utsläppsrätter som ligger klart under den maximigräns som anges i tabellen för hela perioden 2008–2012, förs in i denna belgiska plan.

66 Vad gäller det andra argumentet, om åsidosättande av de allmänna principerna för systemet för handel med utsläppsrätter, enligt vilka medlemsstaterna i förväg måste fastställa det maximala antal utsläppsrätter som ska vara tillgängligt för de berörda anläggningarna under hela fördelningsperioden, vill tribunalen påpeka att det argumentet saknar stöd i det angripna beslutet. Kommissionen har heller inte, såsom framgår av punkt 62 ovan, visat att en tilldelning av 700 000 utsläppsrätter till anläggning nr 116 såväl för enbart år 2008, såsom framgår av den första kolumnen i tabellen i bilaga Va till den belgiska planen, som för hela perioden 2008–2012, såsom anges i den sista kolumnen i samma tabell, strider mot dessa allmänna principer. Med hänsyn till den allmänna regel som, enligt artikel 11.2 i direktiv 2003/87 jämförd med fördelningskriterierna i bilaga II till direktivet, fordrar att det sammanlagda antalet utsläppsrätter som ska vara tillgängligt under den berörda fördelningsperioden fastställs i förväg, måste de kumulativa kriterierna ”rättelse” och ”bättre data” i egenskap av undantag tolkas restriktivt, så att den ändamålsenliga verkan av anmälningsförfarandet enligt artikel 44.2 fjärde stycket i förordning nr 2216/2004, jämfört med artikel 9.3 i direktiv 2003/87, bevaras. Det är nämligen enbart en restriktiv tolkning som kan säkerställa en fullständig förhandskontroll, med hänsyn tagen till nämnda fördelningskriterier, av de senare ändringar som medlemsstaten begär. Enligt vad som framgår av punkt 62 ovan betyder detta endast att begäran om den omtvistade rättelsen ska tolkas så, att den avser hela perioden 2008–2012.

67 Under dessa omständigheter ska talan bifallas på den första grunden. Det angripna beslutet ska således ogiltigförklaras, i den mån detta beslut innebar avslag på begäran om den omtvistade rättelsen angående anläggning nr 116. Det finns därmed inte anledning att pröva sökandens övriga grunder och invändningar.

Rättegångskostnader

68 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet, ska sökandens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

1) Kommissionens beslut av den 27 mars 2009 med åläggande för den centrala förvaltaren att rätta tabellen över den belgiska fördelningsplanen i gemenskapens oberoende transaktionsförteckning ogiltigförklaras, i den mån förvaltaren inte åläggs att rätta tilldelningen av utsläppsrätter till anläggning nr 116, benämnd ”Arcelor-Cockerill Sambre_HF6_Seraing”, vilket Konungariket Belgien begärt i skrivelse av den 18 februari 2009.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

Azizi Martins Ribeiro Frimodt Nielsen

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 februari 2012.

Underskrifter